

ברגע האמת

הערה חשובה מהמערכת: בדרך כלל אין אנו מפרסמים סיפורים מסוג זה, אך מכיוון שבמקרה זה הרב גנס שליט"א הורה לפרסם זאת, חרגנו ממנהגנו, והסיפור מוגש כאן על דפי הגיליון.

רציתי לספר לכן על חלום שחלמתי לפני תקופה בשנה זו (תש"פ). אמנם "דברי חלומות אין מעלין ואין מורידין", אך בכל זאת ידוע שלפעמים שולחים לאדם מסר מסוים דרך החלום - לחיזוק ולהתעוררות. בבוקרו של אותו יום כתבתי לי את הדברים כדי שלא אשכח את כל הפרטים, וגם פניתי לרב לשאול מה עלי לעשות במקרה כזה והוא אכן הורה לי כיצד לנהוג.

עד עתה לא סיפרתי את דבר החלום כמעט לאף אחת, פרט לכמה חברות קרובות, אך לאחרונה התעוררתי לחשוב שאולי כן כדאי לפרסמו, אולי יתעוררו עוד כמה נשים בזכותו, והיה זה שכרי. כקרובת משפחתו של הרב גנס שליט"א שאלתי אותו אם ראוי לפרסם את הדברים, והוא עודד לעשות זאת.

יחד עם זאת הוא ביקש להדגיש: הצניעות לנשים היא כתלמוד תורה לגברים. החלום בא לבטא את המסר העיקרי, שברגע האמת אנו צריכים להיות מוכנים ולתקן מבעוד מועד את הדרוש. אמנם הוא עוסק בנושא מסוים, אך כל אחת יודעת את הנקודות הספציפיות אשר עליה לתקן. התלבטנו מאוד האם להזכיר את הנקודה המסוימת שהודגשה בחלום או לספר את הסיפור באופן כללי, אך הרב גנס הוא הורה לתאר את הדברים באופן אוטנטי וכל אחת תיקח את הדברים למקום שלה.

בוודאי בימים קשים אלו, שכולנו משתדלים להרבות בתורה ובמעשים טובים, חשוב לתת את הדעת דווקא לנושא חשוב זה. והרי דבר החלום לפניכן:

בחלומי, עמדתי ליד החלון עם מישהי נוספת, נדמה לי שהייתה זו אמי שתחי'. אנחנו רואות את השמים מתמלאים בצבעים מרהיבים, במיוחד בצבע סגול. נראים בהם מראות לא שגרתיים, כמו עננים שמאירים כמין אותיות, ועוד. העומדת לצידו רצה לברר מה קורה, ולאחר זמן קצר חוזרת נרגשת ואומרת: המשיח הגיע!!!

אני שואלת אותה: איך זה יכול להיות? כל כך הרבה חיכינו והוא לא הגיע עדיין! והיא אומרת: נכון, אבל הפעם זה אמיתי!

אני שואלת: אם כן, למה אינני שומעת את קול השופר? והיא אומרת: תקשיבי...

אני מקשיבה היטב ואכן שומעת. בליבי אני תמהה - מדוע אין זה חזק כל כך? אבל נראה לי שהוא הולך ומתחזק.

ובינתיים האווירה ברחוב נעשית שמחה ונרגשת. הרבה נשים מתחילות לרוץ, באושר בלתי נתפס. ההתרגשות מורגשת היטב באוויר. (אינני זוכרת בבירור אם ראיתי רק נשים רצות או שהיו גם גברים).

ההרגשה של כולם היא: מה, הגיע הרגע?! - - -

אני לבושה בבגד מסוים של יום חול, ומרגישה שלא מתאים לרוץ איתו לקראת המשיח. מחליפה את הבגד, חובשת את פאת השבת לראשי ומתחילה לרוץ בשמחה ובהתרגשות יחד עם כולם.

אני מבחינה שמאחורינו יש אש ענקית שבוערת, היא שולחת כעין שלוחות ומתקרבת לחלק מן הנשים - ולאחרות אינה מתקרבת. אני מרגישה שהיא מתקרבת גם אלי - ונאחזת בקצוות פאת השבת שלי. האש אינה מזיקה, אך החום והעוצמה שלה מורגשים עד שורשי השערות. פחד מחלחל אל ליבי. ההרגשה שעוברת בי היא - "על כל מעשה האלוקים יביא במשפט..."

אני ממשיכה לרוץ, אך מחפשת מטפחת, להחליף את הפאה. והנה אני רואה, לרווחתי הרבה, חנות מטפחות. חנות פתוחה, ובחוץ יש אפילו תצוגה של מטפחות למכירה. אני נכנסת ורוצה לקנות, אך בחנות אין מוכרת. אכזבתי גדולה, בראותי שאיני יכולה לרכוש לי מטפחת. בלית ברירה אני ממשיכה בריצה, אך מרגישה שאם אני רוצה לזכות להמשיך, אני חייבת להשיג מטפחת.

בהמשך אני רואה חנות נוספת של מטפחות, אך גם בה, לגודל אכזבתי, אין מוכרת. אני חושבת לעצמי: בוודאי המוכרת הייתה מרשה לי במקרה כזה לקחת מטפחת בלי רשותה, אבל אין ברירה, זה גזל...

אני ממשיכה לרוץ והנה על הר באופק רואים וילון מוסט לרגע ומאחוריו דמויות רוקדות ומנגנות, ולאחר מכן הילון נסגר. אנו מחליפות משפטים בינינו: זה אמיתי! הפעם זה אמיתי!! הגענו אל הרגע המיוחל כל כך...

והנה אני מבחינה בשלוש נשים שיושבות, ופניה של אחת מהן לכיווני. זו אחת שאני מכירה בבירור מהשכונה. לידה יש "ראש" של פאה ועליו מטפחת ישנה שבה שתי שכבות - שכבה שלמה ומעליה רשת עם חורים. אני מבקשת ממנה מאוד את המטפחת. היא מתלבטת אם לתת לי ולבסוף מסכימה. אני לוקחת בשמחה את המטפחת והולכת אל מאחורי דלת שהייתה שם - ומחליפה את כיסוי הראש שלי.

עתה אני מאושרת ותחושת הרווחה עצומה ממלאת את ליבי. (עד עתה, בספרי את הסיפור, עדיין מרגישה אני את תחושת ההרווחה שמילאה אותי!).

אנו ממשיכים לרוץ עד שמגיעים למין הר, אשר קשה לי לתאר במדויק מה היה בו. אנו עומדים להתפלל. לפני התפילה אני מסתובבת לאחור, ומגלה מאחורי נשים שלא זכו להגיע, האש פגעה בהן... ראיתי שם גם מישהי שחובשת פאה לראשה, והרהרתי לעצמי - "דווקא הפאה שלה בסדר".

ואז שמעתי שאומרים סביבי: "אבל לפחות, עוד כמה דקות תחיית המתים..." וכאן התעוררתי...

לכל אחת מאיתנו יש נקודות אחרות הדורשות חיזוק. הבה ננצל את ההזדמנות ונכין עצמנו מבעוד מועד לקראת הרגע הגדול, רגע הגאולה השלמה. ויה"ר שנזכה לקיים רצון ד' בשלמות!

(הפרטים שמורים במערכת)